

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 597

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 394 din 5 iunie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–6
★	
Opinie separată	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
975. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.532/2017 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru realizarea de investiții în infrastructura portuară și în infrastructura locală intermodală/multimodală, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014–2020), axa prioritară 1, obiectivul specific 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală, și axa prioritară 2 — Dezvoltarea unui sistem de transport multimodal, de calitate, durabil și eficient, obiectivul specific 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 394**

din 5 iunie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, obiecție formulată de 88 de deputați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.394 din 2 mai 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.138A/2019.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține că legea criticată încalcă art. 1 alin. (3) și art. 147 alin. (4) din Constituție. Astfel se arată că în aplicarea principiului constituțional al colaborării loiale între autoritățile statului, Parlamentului, prin procedura reexaminării reglementate de art. 147 alin. (2) din Constituție, îi revine obligația de a pune de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale prin decizia pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, fapt pentru care trebuie să țină cont atât de dispozitivul, cât și de considerentele atașate deciziei. În acest sens se invocă Decizia nr. 432 din 21 iunie 2018, paragraful 46, și se apreciază că Parlamentul, în procedura de reexaminare, a ignorat considerentele cu caracter general din Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, paragrafele 68 și 72, fapt care afectează, din perspectivă constituțională, conținutul articolului unic în forma adoptată după reexaminare. Se susține că din aceste considerente rezultă că legiuitorul avea obligația, din perspectivă constituțională, de a lua act de necesitatea menținerii în vigoare a formei actuale a art. 12 din Legea nr. 78/2000; *per a contrario* restrângerea conținutului infracțiunii realizată prin dispozițiile alin. (2), nou-introdus prin legea criticată, este neconstituțională. În consecință, legiuitorul, în procedura reexaminării, avea obligația de a constata că întreaga lege este neconstituțională și, pe cale de consecință, de a o respinge. Neprocedând astfel Parlamentul a ignorat atât caracterul *erga omnes* al deciziilor Curții Constituționale, cât și jurisprudența acesteia, respectiv Decizia nr. 432 din 21 iunie 2018, paragraful 46. Totodată, menținerea unor texte de lege care sunt afectate de un viciu de neconstituționalitate reprezintă atât o încălcare a principiului colaborării loiale între autoritățile statului și a principiului securității juridice, derivat din art. 1 alin. (3) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea actelor normative, cât și o afectare gravă a posibilității cetățenilor de a-și conforma conduita unor norme juridice elaborate și adoptate de autoritatea legislativă, cu încălcarea Constituției.

4. De asemenea se susține că legea criticată restrânge domeniul de aplicare al infracțiunii reglementate prin norma în vigoare, legiuitorul refuzând aplicarea obligației reglementare de a asigura corelarea tehnico-legislativă cu Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, contrar art. 1 alin. (3) și art. 147 alin. (4) din Constituție. În acest sens se arată că normele edictate, astfel cum prevede art. 36 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, trebuie să fie clare, previzibile și lipsite de echivoc pentru a satisface cerința referitoare la calitatea actului normativ, parte esențială a principiului securității juridice consacrat pe cale jurisprudențială, dedus din art. 1 alin. (3) din Constituție. Legiuitorului, în procedura reexaminării, îi revine obligația de a asigura corelările tehnico-legislative necesare în aplicarea Deciziei nr. 584 din 25 septembrie 2018, pentru ca actul normativ adoptat să îndeplinească cerințele legale de claritate, fluentă și accesibilitate. În acest sens se invocă art. 134 din Regulamentul Camerei Deputaților. Se susține că noua reglementare adoptată restrânge sfera de aplicare a infracțiunii prevăzute în art. 12 din Legea nr. 78/2000, „ceea ce face imposibilă aplicarea textului normativ unor fapte incriminate de norma în vigoare”. În continuare, sunt redate paragrafele 57—58 și 63—66 ale Deciziei nr. 584 din 25 septembrie 2018 și se concluzionează în sensul că textul criticat restrânge, cu depășirea marjei de apreciere a legiuitorului și cu încălcarea Deciziei nr. 584 din 25 septembrie 2018, modalitatea de săvârșire a infracțiunii — constând în efectuarea de operațiuni financiare incompatibile cu funcția — la acțiunile enumerate exhaustiv, respectiv „*operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale*”. Mai mult, noul alin. (2) al art. 12 din Legea nr. 78/2000 adaugă o nouă condiție de realizare a infracțiunii față de modalitatea reglementată de art. 12 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000, în sensul că operațiunile financiare ca acte de comerț „*trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit*”, ceea ce accentuează restrângerea sferei de aplicare a infracțiunii, constituind o încălcare evidentă a valorii sociale ocrotite prin norma de incriminare, respectiv „relațiile sociale referitoare la cinstea, onestitatea persoanelor care, datorită funcției, atribuției sau însărcinării permise, trebuie să se abțină de la efectuarea de astfel de operațiuni” (Decizia nr. 700 din 7 noiembrie 2017, paragraful 22).

5. În raport cu cele de mai sus, se apreciază că, în aplicarea art. 147 alin. (4) din Constituție, în procedura de reexaminare, legiuitorul avea obligația de a proceda la efectuarea corelărilor tehnico-normative concordant cu art. 1 alin. (3) din Constituție, astfel încât să fie respectată Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, inclusiv considerentele acesteia. Încălcându-și această obligație, legiuitorul a adoptat o lege neconstituțională, contrară art. 1 alin. (3) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

7. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, legea a fost examinată de către Curtea Constituțională. Astfel, la data de 27 iulie 2018, Curtea Constituțională a fost sesizată cu obiecție de neconstituționalitate și, prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, obiecția de neconstituționalitate a fost admisă în sensul că dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale. În temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul a fost obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

8. Se arată că, prin Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, Curtea a statuat că în măsura în care procedura parlamentară ulterioară se reia numai în privința anumitor dispoziții ale legii, ca urmare a aplicării prevederilor art. 77 alin. (2) sau ale art. 147 alin. (2) din Constituție, sesizările formulate în termen vor putea privi numai noile dispoziții adoptate, nu și pe cele care au fost deja adoptate și nu au suferit modificări/completări. Or, textul de lege ce face obiectul sesizării de neconstituționalitate, adoptat la data de 4 iulie 2018, nu a fost contestat în termenele obligatorii prevăzute de lege, astfel încât acesta nu mai poate fi supus controlului de constituționalitate.

9. Cu privire la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție se arată că în procedura reexaminării legiuitorului are competența de legiferare care nu poate fi limitată dacă legea adoptată respectă exigențele Constituției. Astfel, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 584 din 25 septembrie 2018, legiuitorul a eliminat textul declarat neconstituțional și a menținut textul adoptat la data de 4 iulie 2018, care nu a fost contestat în termenele obligatorii prevăzute de lege, astfel încât acesta nu mai poate fi supus controlului de constituționalitate.

10. Ca orice act normativ, legea criticată trebuie să respecte cerințele privind claritatea, precizia și previzibilitatea normelor juridice, atribuite să asigure sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației. Se apreciază că legea este clară, întrucât în conținutul său nu se regăsesc pasaje obscure sau soluții normative contradictorii, și precisă, fiind redactată într-un stil specific normativ dispozitiv, care prezintă norma instituită fără explicații sau justificări. Conceptele și noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv, iar stabilitatea soluțiilor normative este departe de a fi ambiguă, acestea fiind redate previzibil și univoc, cu respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, se arată că legea criticată respectă principiul securității juridice.

11. Cu privire la încălcarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție se arată că în procedura reexaminării legiuitorului are competența de legiferare care nu poate fi limitată dacă legea adoptată respectă exigențele Constituției. În speță, prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, Curtea a constatat exclusiv neconstituționalitatea punctului 1 al articolului unic, aspect care nu obligă legiuitorul să modifice sau să completeze un text de lege care nu este afectat de vreun viciu constituțional. Această competență de legiferare a Parlamentului nu poate fi limitată sau constrânsă, nici chiar prin decizia Curții Constituționale, astfel

că nu se pot modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator.

12. Se mai susține că criticile de neconstituționalitate invocate nu pot fi primite întrucât sunt fără niciun fel de suport. În speță, Parlamentul a reexaminat dispozițiile declarate neconstituționale, sens în care, la data de 18 martie 2019, legea a fost adoptată de către Senat, iar la data de 16 aprilie 2019, de către Camera Deputaților, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție.

13. **Președintele Senatului** apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. Se arată că legea criticată a făcut obiectul unui control anterior de constituționalitate, ca urmare a sesizării Curții Constituționale de către Președintele României. Legea supusă controlului Curții avea ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000. Cu această ocazie, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate și a pronunțat Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, prin care a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 1 din actul normativ respectiv erau neconstituționale. În urma reexaminării legii, potrivit art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul a schimbat titlul legii și a eliminat din textul acesteia dispozițiile a căror constituționalitate a fost infirmată de Curtea Constituțională. În forma supusă controlului de constituționalitate în Dosarul nr. 1.138A/2019, legea criticată are un articol unic [introducerea la art. 12 din Legea nr. 78/2000 a unui alineat nou (alin. 2) care conține doar definiții ale unor operațiuni financiare ce intră sub incidența legii respective]. În acest fel, legea criticată a fost pusă de acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 584 din 25 septembrie 2018. În pofida acestei situații clare, demonstrabile prin simpla comparație a formei inițiale a legii criticate înainte ca instanța de contencios constituțional să-i constate caracterul incompatibil cu dispozițiile constituționale prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, cu forma actuală rezultată din procedura de reexaminare efectuată de Parlament, semnării sesizării transmise Curții Constituționale invocă în mod vădit eronat textul inițial al actului normativ, deși acesta s-a schimbat esențial. De asemenea, deputații celor două grupuri parlamentare aduc în sprijinul criticii lor considerente din mai multe decizii ale Curții Constituționale care nu au nicio legătură cu controlul de constituționalitate ce urmează a fi exercitat de această autoritate publică.

14. În forma dedusă controlului *a priori* de constituționalitate, legea definește o serie de termeni și noțiuni specifice unui dicționar de drept comercial, fără nicio legătură cu persoanele cărora ar putea să li se aplice rigorile Legii nr. 78/2000 și nici cu natura faptelor infracționale pe care legiuitorul și-a propus să le prevină, le descopere și să le sancționeze prin acest act normativ.

15. În condițiile în care nici Constituția, nici jurisprudența Curții Constituționale nu impun Parlamentului un anumit model legislativ de realizare a procedurii de reexaminare a unei legi, în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, forul legislativ fiind suveran în ceea ce privește alegerea soluțiilor normative de punere de acord a prevederilor legale neconstituționale cu dispozițiile Constituției, analiza obiecției de neconstituționalitate formulate de deputații celor două grupuri parlamentare dovedește că aceștia doresc ca procedura de reexaminare a legii criticate să se finalizeze potrivit propriei concepții de legiferare. Rămâne ca instanța constituțională să analizeze, în primul rând, dacă autorii obiecției de neconstituționalitate au dreptul să impună un astfel de model, demers din care ar rezulta că își arogă cu de la sine putere și în afara obligației

constituționale de bună-credință un rol de decizie în procesul de legiferare.

16. Se consideră că principiul cooperării loiale în spiritul Constituției nu se aplică strict numai autorităților publice cu prerogative de guvernare, ci are o deplină aplicabilitate și în raporturile interne din Parlament, ca o valoare și normă de conduită parlamentară. Se apreciază că scopul fundamental al Legii nr. 78/2000 nu este cu nimic afectat de completarea adusă art. 12 din acest act normativ. Rezultă așadar că, prin criticile de neconstituționalitate aduse legii aflate pe rolul Curții Constituționale, autorii obiecției cu care aceasta a fost sesizată și care formează obiectul Dosarului nr. 1.138A/2019 își exprimă dezacordul cu privire la soluția legislativă la care a recurs Parlamentul pentru a se conforma Deciziei Curții Constituționale nr. 584 din 25 septembrie 2018 și urmăresc, totodată, să-și impună propria opțiune de politică legislativă în materie penală.

17. **Guvernul** nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și ale președintelui Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, care are următorul cuprins:

„**Articol unic.** — *La articolul 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:*

«(2) *În sensul prezentei legi, operațiunile financiare constau în operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale. Pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit.»*

20. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. De asemenea se fac trimiteri la art. 36 — *Stilul actelor normative* din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia:

„(1) *Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.*

(2) *Este interzisă folosirea neologismelor, dacă există un sinonim de largă răspândire în limba română. În cazurile în care se impune folosirea unor termeni și expresii străine, se va alătura, după caz, corespondentul lor în limba română.*

(3) *Termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea.*

(4) *Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română modernă, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia”.*

(1) **Parcursul legislativ al legii analizate**

21. Propunerea legislativă a fost inițiată de 16 deputați, fiind înregistrată la Senat la data de 12 decembrie 2017. La data de 22 mai 2018, Senatul a constatat că propunerea legislativă a fost adoptată în condițiile art. 75 alin. (2) teza a treia din Constituție, potrivit căreia „*în cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate*”. Propunerea legislativă astfel adoptată a fost transmisă Camerei Deputaților. La data de 19 iunie 2018, Comisia juridică, de disciplină și imunități adoptă un raport de admitere cu 6 amendamente. La data de 2 iulie 2018 au loc dezbaterile asupra propunerii legislative, iar la 4 iulie 2018 aceasta este adoptată (pentru = 183, împotriva = 96, abțineri = 0, nu au votat = 2). La data de 4 iulie 2018, legea a fost depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, a fost trimisă la promulgare în data de 10 iulie 2018, iar la 26 iulie 2018, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională cu o obiecție de neconstituționalitate.

22. Prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.070 din 18 decembrie 2018, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale.

23. În procesul de punere de acord a legii cu decizia Curții Constituționale, conform art. 147 alin. (2) din Constituție, prima Cameră sesizată, respectiv Senatul, a adoptat legea la data de 18 martie 2019, cu respectarea art. 76 alin. (1) din Constituție (voturi pentru = 75, împotriva = 0, abțineri = 31). Legea astfel adoptată a fost transmisă Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. La data de 16 aprilie 2019, Plenul Camerei Deputaților a adoptat legea (pentru = 179, împotriva = 89, abțineri = 5, nu au votat = 1). La data de 24 aprilie 2019, legea a fost depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii. La data de 2 mai 2019, Curtea Constituțională a fost sesizată cu prezenta obiecție de neconstituționalitate, iar la data de 6 mai 2019 legea a fost trimisă Președintelui României spre promulgare.

(2) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

24. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de 88 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

25. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Promulgarea, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

26. Curtea constată că, în cauza de față, legea criticată în varianta sa redacțională din 4 iulie 2018 cuprindea un articol unic cu două puncte. În cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, *sesizarea Președintelui României a vizat doar articolul unic pct. 1 al legii*, care, de altfel, a fost constatat ca fiind neconstituțional prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, motivat, în esență, de faptul că legiuitorul a instituit o dublă limitare a sferei de cuprindere a unei infracțiuni de corupție, respectiv obținerea unui folos numai pentru sine, iar folosul astfel obținut să aibă caracter patrimonial, ceea ce este contrar art. 1 alin. (3) și art. 11 alin. (1) din Constituție, prin raportare la art. 3 din Convenția penală cu privire la corupție, adoptată la nivelul Consiliului Europei, și art. 15 lit. b) din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției.

27. În urma reexaminării realizate în procedură ordinară, Parlamentul a eliminat articolul unic pct. 1, iar legea adoptată la 16 aprilie 2019 cuprinde numai un articol unic, care menține în formă identică fostul articol unic pct. 2 al legii inițiale, text care nu a format obiectul Deciziei nr. 584 din 25 septembrie 2018. Curtea observă așadar că, prin decizia anterioară, nu s-a pronunțat asupra constituționalității articolului unic pct. 2 al legii inițiale, ceea ce înseamnă că acesta nu era indisociabil legat de textul constatat ca fiind neconstituțional [a se vedea și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 47/1992]. La data de 24 aprilie 2019, legea a fost depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității acesteia, iar prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată la data de 2 mai 2019.

28. Având în vedere Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, ipoteza a doua, potrivit căreia o sesizare a Curții Constituționale va fi admisibilă după depășirea termenului legal prevăzut de Legea nr. 47/1992, în interiorul termenelor de promulgare de 20 de zile, respectiv 10 zile, prevăzute de art. 77 alin. (1) și (3) din Constituție, însă, condiționat de nepromulgarea legii, Curtea reține că, de principiu, obiecția este admisibilă, fiind formulată după expirarea termenului de protecție, dar înainte de trimiterea legii spre promulgare.

29. În cauza de față devin însă aplicabile cele constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, care privesc o condiție de admisibilitate referitoare la sfera sa de competență, și anume că, în ipoteza în care critica autorilor obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

30. În sensul celor de mai sus, Curtea reține că reexaminarea realizată conform art. 147 alin. (2) din Constituție presupune deschiderea de drept a procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție. În cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării, și, în măsura în care se impune, va corela celelalte dispoziții ale legii, ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză (Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 187). De aceea, în măsura în care un text legal nu a format obiectul reexaminării în procedura de punere de acord a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia de neconstituționalitate, el nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate a legii reexaminată (a se vedea Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragraful 129). În măsura în care titularii dreptului de sesizare a Curții Constituționale prevăzuți la art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție formulează o obiecție de neconstituționalitate fără a contesta diferența specifică dintre varianta redacțională a legii reexaminată și cea inițială a legii, Curtea urmează să constate inadmisibilitatea acesteia (Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 32).

31. Curtea, prin Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 4 octombrie 2018, paragrafele 106 și 107, a statuat că indiferent de titularul dreptului de sesizare, acesta are posibilitatea să formuleze, în termen, o obiecție de neconstituționalitate ulterior adoptării legii având ca obiect oricare dintre dispozițiile acesteia, iar în măsura în care procedura parlamentară ulterioară se reia numai în privința anumitor dispoziții ale legii, ca urmare a aplicării prevederilor art. 77 alin. (2) sau art. 147 alin. (2) din Constituție, sesizările formulate în termen vor putea privi numai noile dispoziții adoptate, nu și pe cele care au fost deja adoptate și nu au suferit modificări/completări. În caz contrar, pe de o parte, analiza Curții Constituționale s-ar eterniza, iar legea ar rămâne blocată în faza controlului *a priori* de constituționalitate și, pe de altă parte, ar fi subminată activitatea Parlamentului, în sensul că, prin lipsa unei ordini procedurale, s-ar ajunge la deschiderea posibilității formulării unor sesizări succesive, cu consecința eventuală a constatării neconstituționalității și reluării permanente a procedurii de reexaminare de către Parlament. Totodată, în soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate formulate după ce a fost parcurs procesul de reexaminare potrivit art. 77 alin. (2) sau art. 147 alin. (2) din Constituție, competența instanței constituționale se circumscrie doar la elementele de noutate rezultate în urma acestuia.

32. Prin urmare, obiecția de neconstituționalitate formulată în privința unei legi reexaminată de Parlament, conform art. 147 alin. (2) din Constituție, nu poate viza un text legal care nu a format obiectul reexaminării, indiferent de titularul dreptului de sesizare care își exercită dreptul de sesizare a Curții Constituționale. Astfel, chiar dacă în privința legii adoptate în forma inițială obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de un anumit titular al dreptului de sesizare, precum, în cazul de față, Președintele României (a se vedea Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018), nu înseamnă că în privința legii reexaminată un alt titular al dreptului de sesizare, precum, în cazul de față, un anumit număr de deputați, ar putea să pună în discuție texte legale care nu au format obiectul reexaminării. *Criteriul folosit în jurisprudența Curții Constituționale pentru determinarea admisibilității noii obiecții de neconstituționalitate este aportul specific adus de legislativ în etapa reexaminării legii*, exprimată în jurisprudența Curții Constituționale sub denumirea de *diferență specifică* între legea inițială și cea reexaminată, și nu faptul că legea este contestată de un alt titular al dreptului de sesizare. O orientare contrară ar avea drept efect deschiderea posibilității de contestare succesivă în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate a aceleiași legi în mod secvențial de diferiți titulari ai dreptului de sesizare a Curții Constituționale și blocarea, în mod nepermis, a actului de legiferare, printr-un abuz de drept (a se vedea *mutatis mutandis*

și Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 40, sau Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, paragraful 107). Curtea subliniază că, în cauză, subiectul colectiv al dreptului de sesizare, respectiv cei 88 de deputați, ca de altfel oricare dintre titularii dreptului de sesizare, avea posibilitatea neîngrădită de a formula o obiecție de neconstituționalitate în privința textului criticat imediat ulterior adoptării legii inițiale în termenele stabilite prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 70, însă, după ce legea a fost reexaminată, în temeiul Deciziei nr. 584 din 25 septembrie 2018 și în condițiile art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională nu poate fi investită din nou cu soluționarea unor chestiuni ce țin de forma inițială a legii, ci doar cu diferența specifică dintre redactarea inițială a legii și a celei reexaminată,

34. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția pronunțată, cu majoritate de voturi, de Curtea Constituțională **formulăm prezenta opinie separată**, considerând că **sesizarea de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și, respectiv, Uniunii Salvați România din Camera Deputaților se impunea a fi admisă — și nu respinsă ca inadmisibilă — și să se constate că dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 12 alin. (2) teza a doua] din Legea pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare:**

1. Legea supusă controlului de constituționalitate în prezenta cauză a mai fost anterior în control de constituționalitate *a priori*, urmare sesizării formulate de Președintele României.

Legea criticată de Președintele României — în varianta sa redacțională din 4 iulie 2018 — cuprindea un articol unic cu două puncte, după cum urmează:

Articol unic. — Articolul 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

precum și dintre aspectele de constituționalitate extrinsecă a acestora.

33. Curtea reține că, indiferent de existența unui raport de complementaritate între textele din corpul legii, fiecare text legal poate face obiectul controlului *a priori* de constituționalitate numai cu respectarea ordinii constituționale și legale stabilite prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010 și Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018. Prin urmare, invocarea unui pretins raport de complementaritate între textul constat neconstituțional prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018 și cel criticat în prezenta cauză — pe lângă faptul că o atare susținere pornește de la o premisă falsă, textele vizate abordând aspecte diferite ale aceleiași norme de incriminare — nu poate justifica exercitarea unui control de constituționalitate asupra celui din urmă.

„Art. 12. — (1) Sunt pedepsite cu închisoarea de la unu la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine de bani, bunuri ori alte foloase materiale necuvenite:”.

2. La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În sensul prezentei legi, operațiunile financiare constau în operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale. Pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit.”

Sesizarea Președintelui României a vizat doar articolul unic pct. 1, care, de altfel, a fost constat ca fiind neconstituțional prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.070 din 18 decembrie 2018, motivat, în esență, de faptul că legiuitorul a instituit o dublă limitare a sferei de cuprindere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție prevăzute în art. 12 din Legea nr. 78/2000, respectiv obținerea unui folos numai pentru sine, iar folosul astfel obținut să aibă caracter patrimonial, ceea ce este contrar art. 1 alin. (3) și art. 11 alin. (1) din Constituție, prin raportare la art. 3 din Convenția penală cu privire la corupție,

adoptată la nivelul Consiliului Europei, și art. 15 lit. b) din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției.

2. În urma reexaminării realizate, Parlamentul a eliminat articolul unic pct. 1, iar **legea adoptată la 16 aprilie 2019** — criticată în prezenta cauză **de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și, respectiv, Uniunii Salvați România din Camera Deputaților** — cuprinde numai un articol unic, care menține în formă identică fostul articol unic pct. 2 al legii inițiale.

Astfel, **Legea pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000** pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, **lege adoptată la 16 aprilie 2019, în procedura reexaminării și care este supusă controlului de constituționalitate în prezenta cauză**, are următorul conținut:

Articol unic. — La articolul 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În sensul prezentei legi, operațiunile financiare constau în operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale. Pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit.”

3. Curtea, prin soluția adoptată în prezenta cauză, a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de deputați cu motivarea că critica autorilor a vizat un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, astfel că obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare.

În susținerea acestui punct de vedere, a fost invocată Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 4 octombrie 2018, paragrafele 106—107, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că:

„indiferent de titularul dreptului de sesizare, acesta are posibilitatea să formuleze, în termen, o obiecție de neconstituționalitate ulterior adoptării legii având ca obiect oricare dintre dispozițiile acesteia, iar în măsura în care procedura parlamentară ulterioară se reia numai în privința anumitor dispoziții ale legii, ca urmare a aplicării prevederilor art. 77 alin. (2) sau art. 147 alin. (2) din Constituție, **sesizările formulate în termen vor putea privi numai noile dispoziții adoptate, nu și pe cele care au fost deja adoptate și nu au suferit modificări/completări**. În caz contrar, pe de o parte, analiza Curții Constituționale s-ar eterniza, iar legea ar rămâne blocată în fața controlului *a priori* de constituționalitate și, pe de altă parte, ar fi subminată activitatea Parlamentului, în sensul că, prin lipsa unei ordini procedurale, s-ar ajunge la deschiderea posibilității formulării unor sesizări succesive cu consecința eventuală a constatării neconstituționalității și reluării permanente a procedurii de reexaminare de către Parlament. Totodată, în soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate formulate după ce a fost parcurs procesul de reexaminare potrivit art. 77 alin. (2) sau art. 147 alin. (2) din Constituție, competența instanței constituționale se circumscrie doar la elementele de noutate rezultate în urma acestuia”.

4. Apreciem că sesizarea de neconstituționalitate formulată de **deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și, respectiv, Uniunii Salvați România din Camera Deputaților** se impunea a fi examinată

pe fond și nu respinsă ca inadmisibilă, pentru următoarele considerente:

În prezenta cauză, **obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de un grup de deputați**, așadar, de un alt titular al dreptului de sesizare, față de sesizarea anterioară, **și a vizat articolul unic [practic, cu referire la fostul articol unic pct. 2 din legea în varianta sa redacțională din 4 iulie 2018]**.

5. De asemenea, constatăm că, prin obiectul său de reglementare, **legea criticată a vizat și vizează modificarea unui singur articol din Legea nr. 78/2000, respectiv a articolului 12.**

Dispozițiile art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, **în forma în vigoare**, au următorul conținut:

„Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Modificările adoptate la acest articol, în forma inițială a legii — respectiv în varianta redacțională din 4 iulie 2018 — erau într-un raport de complementaritate, întrucât vizau sfera normativă a art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000. Astfel, a fost modificată fraza introductivă a art. 12 din Legea nr. 78/2000, în sensul pedepsirii cu închisoarea de la unu la 5 ani a faptelor prevăzute la lit. a) și b), „dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine de bani, bunuri ori alte foloase materiale necuvenite.”

Prin urmare, **efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț**, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană, **prevăzută la lit. a), se raporta la fraza introductivă anterioară.**

Alineatul 2, nou introdus, se raporta, la rândul său, în mod direct, tot la lit. a) a articolului 12.

Practic, **constatăm existența unei succesiuni normative între textele menționate, astfel încât modificările/completările operate nu pot fi privite dispart/ut singuli, ci în ansamblu**, astfel că, **afectarea — articolului unic pct. 1 din legea adoptată la data de 4 iulie 2018 — de un viciu de neconstituționalitate atrage competența Curții Constituționale de verificare a textelor legale aflate într-un raport de complementaritate, într-o legătură indisolubilă cu acesta.**

6. Așadar, **punctele 1 și 2 ale articolului unic din legea votată la 4 iulie 2018 nu au fiecare în parte o existență normativă de sine stătătoare, ci ele prezintă un raport de complementaritate/dependență**, astfel că, **odată constatată neconstituționalitatea articolului unic pct. 1, poate fi verificată constituționalitatea textelor aflate într-o dependență normativă față de acesta, pentru a se asigura caracterul unitar al reglementării, controlul Curții cu privire la cel de-al doilea text întregind, practic, efectele deciziei de neconstituționalitate pronunțate anterior, respectiv ale Deciziei nr. 584/25.09.2018.**

7. Prin urmare, numai în mod aparent critica de neconstituționalitate vizează un text al cărui conținut normativ nu a fost afectat prin Decizia Curții Constituționale nr. 584 din 25 septembrie 2018. Astfel, întrucât textul criticat nu are în vedere o dispoziție normativă cu o existență de sine stătătoare, nu ne aflăm în ipoteza jurisprudenței Curții Constituționale trasată prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august

2010, Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018 și Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 4 octombrie 2018. În aceste condiții, constatăm că, **deși textul nu a format anterior obiectul controlului de constituționalitate, raportul de complementaritate în care acesta se află cu cel constat neconstituțional prin Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018 atrăgea competența Curții Constituționale de control al constituționalității acestuia.**

8. În acest sens învederăm faptul că controlul a priori de constituționalitate este un control preventiv, de o importanță deosebită, fiind necesar pentru evitarea intrării în vigoare a unor legi ce prezintă vicii de constituționalitate, deci pentru protecția ordinii de drept și a principiului securității juridice. Acest control de constituționalitate contribuie la stabilitatea legislativă și înlătură urmările negative ce pot apărea în urma controlului posterior de constituționalitate, în cazurile în care legile sau dispoziții din acestea sunt recunoscute ca neconstituționale.

9. Prin urmare, în această etapă, anterioară promulgării legii, este fundamental a fi utilizate toate mijloacele constituționale care să gireze compatibilitatea legii cu întreaga ordine de drept, în vederea intrării sale în vigoare și producerii de efecte juridice care să se armonizeze cu fondul activ al legislației, în care respectiva lege urmează să se integreze.

10. De aceea, atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 — care dezvoltă cadrul constituțional instituit de art. 146 lit. a) și art. 77 din Legea fundamentală — acordă prevalență exercitării controlului de constituționalitate a priori, având în vedere că acesta constituie un prim filtru esențial de asanare a legislației de eventualele vicii de neconstituționalitate, anterior intrării sale în vigoare și producerii de efecte juridice imposibil de evitat sau, în orice caz, într-o procedură mult mai îndelungată, pe calea excepției de neconstituționalitate, în cadrul controlului a posteriori.

11. Așa cum am arătat anterior:

Potrivit art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, „*Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:*

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale”.

Cu privire la acest text legal, Curtea, prin **Decizia nr. 243 din 6 aprilie 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 6 iulie 2017, **paragrafele 27—31**, a statuat că:

„...pentru ca efectuarea de operațiuni financiare să constituie elementul material al laturii obiective, legea impune realizarea a două condiții/cerințe esențiale, și anume, operațiunile financiare să fie efectuate ca acte de comerț, iar operațiunile financiare, ca acte de comerț, să fie incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană.

Prohibirea unor asemenea operațiuni financiare, ca acte de comerț, are ca finalitate atât asigurarea respectării principiilor economiei de piață și a libertății economice, cât și protejarea demnității persoanelor care ocupă anumite funcții/atribuții/însărcinări publice, scopul incriminării infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 constituindu-l crotirea relațiilor sociale referitoare la cinstea, onestitatea persoanelor care, datorită funcției, atribuției sau însărcinării primite trebuie să se abțină de la efectuarea de astfel de operațiuni.

Curtea reține că efectuarea de operațiuni financiare înseamnă realizarea unor tranzacții referitoare la bani și credite (...) și vizează desfășurarea oricărei activități care presupune o plată, o circulație a banilor sau a creditelor.

Totodată, având în vedere exigențele anexei la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 3 mai 2007, din multitudinea de intermedieri și tranzacții financiare acolo prevăzute, numai cele care se circumscriu activităților și domeniilor limitativ enumerate în art. 1 lit. e) din Legea nr. 78/2000 pot intra în categoria operațiunilor financiare avute în vedere de legiuitor la incriminarea faptelor prevăzute de art. 12 lit. a) din aceeași lege și acestea vizează *«operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale».*

De asemenea **legea cere ca operațiunea financiară să fie efectuată ca act de comerț, deci să constituie un act de speculă sau o acțiune de intermediere în circulația bunurilor, făcută în mod organizat.** De aceea, retragerile de numerar și operațiunile de emiteră a ordinilor de plată, chiar dacă sunt operațiuni financiare, nu constituie, în același timp, și acte de comerț” (în același sens a se vedea Decizia nr. 700 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018, paragrafele 21—25 și Decizia nr. 252 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 14 iunie 2019).

12. Având în vedere cele expuse mai sus, constatăm că articolul unic [cu referire la art. 12 alin. (2) teza întâi] din lege a realizat o corelare a noțiunii de „operațiuni financiare” cu activitățile și domeniile limitativ enumerate în art. 1 lit. e) din Legea nr. 78/2000, și anume „operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale”, astfel încât textul criticat nu reprezintă decât o concretizare a celor stabilite în jurisprudența Curții Constituționale. Drept urmare, sub acest aspect, sesizarea formulată de autori este neîntemeiată.

13. În schimb, constatăm că articolul unic [cu referire la art. 12 alin. (2) teza a doua] din lege consacră o restrângere a conținutului normei de incriminare reglementată în art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, întrucât stabilește o redefinire directă a elementului material al laturii obiective.

13.1) Astfel, una dintre cele două cerințe esențiale care trebuiau îndeplinite pentru a ne afla în ipoteza infracțiunii anterferite, și anume *efectuarea operațiunilor financiare incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ca acte de comerț*, a fost modificată. Dacă **în forma în vigoare a art. 12 din Legea nr. 78/2000 nu se regăsește o definiție legală** pentru efectuarea de **operațiuni financiare ca acte de comerț**, drept care acesta are înțelesul mai larg stabilit în practica judiciară și preluat în jurisprudența Curții Constituționale, **respectiv acțiuni de speculă și intermediere, noua lege stabilește o atare definiție**, potrivit căreia, pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie **doar o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic**, în scopul obținerii de profit.

O asemenea definiție legală restrânge sfera operațiunilor financiare care pot fi calificate drept acte de comerț doar la acțiuni de intermediere, fără a avea în vedere și acțiunile de speculare a unor situații pe care persoana le cunoaște datorită funcției, atribuției sau însărcinării sale.

Prin urmare, norma de incriminare nu trebuie redusă sub aspectul elementului material al laturii obiective la simple acțiuni de intermediere, ci, din contră, ea trebuie să aibă în vedere, sub aspectul finalității incriminării, ocrotirea atât a obiectului juridic principal al infracțiunii reglementate (onestitatea/cinstea/integritatea funcționarilor publici), cât și al celui secundar (integritatea și protejarea circuitului economic). În acest sens reținem că, prin Decizia nr. 243 din 6 aprilie 2017, paragraful 28 și Decizia nr. 700 din 7 noiembrie 2017, paragraful 22, Curtea a reținut că incriminarea are ca finalitate atât asigurarea respectării principiilor economiei de piață și a libertății economice, cât și protejarea demnității persoanelor care ocupă anumite funcții/atribuții/însărcinări publice, scopul incriminării infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 constituindu-l ocrotirea relațiilor sociale referitoare la cinstea, onestitatea persoanelor care, datorită funcției, atribuției sau însărcinării primite, trebuie să se abțină de la efectuarea de astfel de operațiuni.

De aceea, elementul material nu trebuie și nu poate fi restrâns numai la ocrotirea parțială a obiectului juridic principal, ci trebuie să îl vizeze în completitudine sa și, mai mult, trebuie ca și circuitul economic să fie la rândul său protejat, în caz contrar ajungându-se la distorsionarea sa.

Prin urmare, **pentru ca obiectul juridic al infracțiunii să fie protejat — atât cel principal, cât și cel secundar — elementul material al laturii obiective trebuie să vizeze atât acțiunea de speculă, cât și pe cea de intermediere.**

Limitarea sferei de cuprindere a normei penale are drept efect o dezincriminare directă a unei modalități normative a elementului material al laturii obiective a infracțiunii reglementate de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 și lăsarea neprotejată a unor valori inerente statului de drept, precum cele vizate de obiectul juridic al art. 12 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, în vigoare. Se încurajează și se acceptă, astfel, în mod tacit specularea, în virtutea funcției, a unei situații care vizează circulația bunurilor cu consecințe negative atât asupra funcției publice, cât și asupra circuitului economic. Este de observat că necesitatea protecției integrității funcției publice decurge din art. 1 alin. (3) și art. 16 alin. (3)¹ din Constituție, iar a circuitului economic din art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție referitor la obligația statului de a lua măsurile necesare pentru protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Aceste valori — având în vedere importanța lor — trebuie protejate printr-un complex de norme, inclusiv de natură penală. Prin urmare, necesitatea incriminării derivă din importanța valorilor sociale ocrotite și din obligația statului de a asigura securitatea juridică a cetățenilor săi.

Prin **Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 21 aprilie 2016, paragraful 22, Curtea a statuat că prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție „impun legiuitorului obligația de a lua măsuri în vederea apărării ordinii și siguranței publice, prin adoptarea instrumentelor legale necesare în scopul reducerii fenomenului infracțional (...) cu excluderea oricăror reglementări de natură

să ducă la încurajarea acestui fenomen”. Or, în cazul de față, în loc ca legiuitorul să ia măsuri, respectiv să își îndeplinească o obligație pozitivă rezultată din chiar textul Constituției, acesta a eliminat protecția deja asigurată prin norma penală existentă.

13.2) De asemenea constatăm că legiuitorul nu numai că a eliminat o parte a unei cerințe esențiale subsumate elementului material al laturii obiective a infracțiunii, respectiv ca operațiunile financiare să fie efectuate ca acte de comerț, dar a și restrâns sfera celeilalte părți a acestei cerințe esențiale, în sensul că, pentru a fi calificată ca act de comerț, operațiunea financiară trebuie să fie efectuată în mod organizat și sistematic.

Astfel, dacă în prezent este de ajuns ca operațiunea financiară să fie efectuată, în mod organizat, ca act de comerț, **modificarea preconizată a adus în discuție ideea de caracter sistematic al acesteia.** Practic, această modificare aduce în discuție caracterul regulat/periodic al acțiunii de intermediere. **Or, de esența normei de incriminare este specula/intermedierea realizată într-un cadru organizat, și nu durată/persistența în timp a acesteia.** Caracterul „sistematic” atribuit normei de incriminare îngreunează probațiunea, astfel că, pe lângă reducerea sferei de cuprindere a normei de incriminare, ceea ce echivalează cu o dezincriminare, se produce și o dezincriminare indirectă prin impunerea în sarcina organelor de urmărire penală a unei veritabile *probatio diabolica*.

Prin urmare, **condiționarea acțiunii de intermediere în circulația bunurilor de caracterul sistematic al acesteia, pentru ca operațiunea financiară astfel efectuată să poată fi calificată drept act de comerț, este contrară art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (3) și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.**

În consecință, reglementarea analizată limitează sfera de acțiune a normei de incriminare, ceea ce are drept efect acceptarea ideii ca un act de corupție să nu fie sancționat penal, ceea ce este inacceptabil, încălcându-se, astfel, exigențele statului de drept (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018, paragraful 63).

14. De asemenea, întrucât articolul unic [cu referire la art. 12 alin. (2) teza a doua] din lege nesocotește considerentele cuprinse în trei decizii ale Curții Constituționale (Decizia nr. 243 din 6 aprilie 2017, paragrafele 27—31, Decizia nr. 700 din 7 noiembrie 2017, paragrafele 21—25, și Decizia nr. 252 din 23 aprilie 2019), este evident că încalcă dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

*
* *

Având în vedere toate aspectele relevate anterior, considerăm că, **în cauză, s-ar fi impus ca sesizarea de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și, respectiv, Uniunii Salvați România din Camera Deputaților să fie admisă — și nu respinsă ca inadmisibilă — și să se constate că dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 12 alin. (2) teza a doua] din Legea pentru completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt neconstituționale.**

Judecător,
dr. Livia Doina Stanciu

¹ Cu privire la art. 16 alin. (3) din Constituție și aplicabilitatea sa în legătură cu funcția publică reținem faptul că, prin Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010 Curtea Constituțională a statuat că „Existența drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție nu este doar declarativă și iluzorie, ci efectivă, astfel încât și dreptului de acces la funcțiile publice trebuie să i se aplice același regim. De aceea, Curtea constată că dreptul de acces la funcțiile publice este unul complex, fiind compus din cel puțin 3 elemente esențiale, și anume:

- accesul/ocuparea efectivă a funcțiilor publice prin concurs;
- exercitarea atribuțiilor de funcție publică;
- încetarea raporturilor de serviciu.

Aceste elemente sunt legate intrinsec de cariera funcționarului public și sunt inerente oricărei funcții publice”.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.532/2017 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru realizarea de investiții în infrastructura portuară și în infrastructura locală intermodală/multimodală, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară 1, obiectivul specific 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală, și axa prioritară 2 — Dezvoltarea unui sistem de transport multimodal, de calitate, durabil și eficient, obiectivul specific 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi

În conformitate cu prevederile Deciziei CE C(2018) 8.890 din 12.12.2018 de modificare a Deciziei de punere în aplicare C(2015) 4823 de aprobare a anumitor elemente din Programul operațional „Infrastructură mare” pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională și a Fondului de coeziune în temeiul obiectivului referitor la investițiile pentru creștere și locuri de muncă din România,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 13.440/09.04.2019 privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.532/2017 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru realizarea de investiții în infrastructura portuară și în infrastructura locală intermodală/multimodală, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară 1, obiectivul specific 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală, și axa prioritară 2 — Dezvoltarea unui sistem de transport multimodal, de calitate, durabil și eficient, obiectivul specific 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi,

în temeiul art. 5 alin. (4) al Hotărârii Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.532/2017 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru realizarea de investiții în infrastructura portuară și în infrastructura locală intermodală/multimodală, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară 1, obiectivul specific 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală, și axa prioritară 2 — Dezvoltarea unui sistem de transport multimodal, de calitate, durabil și eficient,

obiectivul specific 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 25 octombrie 2017, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală organismul intermediar pentru transport va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Ion Iordăchescu,
secretar de stat

SCHEMĂ DE AJUTOR DE STAT

pentru realizarea de investiții în infrastructura portuară și în infrastructura locală intermodală/multimodală, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014-2020), axa prioritară 1, obiectivul specific 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală, și axa prioritară 2, obiectivul specific 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi

SECȚIUNEA 1**Introducere**

Art. 1. — Prezentul act instituie o schemă transparentă de ajutor de stat pentru investiții în infrastructura porturilor maritime și interioare și în infrastructura locală intermodală/multimodală, în scopul îmbunătățirii calității infrastructurii, creșterii gradului de siguranță a transportului fluvial și maritim și al derulării neîntrerupte a acestuia, pe parcursul întregului an, precum și în scopul realizării de investiții în infrastructura locală specifică terminalelor intermodale, care să aibă drept rezultat creșterea atractivității transportului intermodal, integrarea porturilor în lanțuri eficiente de transport și de logistică, creșterea volumului de mărfuri manipulate în unități intermodale și porturi, pentru a contribui la creșterea economică și la o utilizare și funcționare mai eficiente ale rețelei transeuropene de transport.

Art. 2. — Prezenta schemă de ajutor de stat intră sub incidența obligației de notificare către Comisia Europeană prevăzută la art. 108 alin. (3) din tratat, în baza art. 56b, art. 56c și art. 56 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014, modificat și completat prin Regulamentul (UE) 1.084/2017.

SECȚIUNEA a 2-a**Baza legală**

Art. 3. — Prezenta schemă este elaborată în conformitate cu:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat, modificat și completat prin Regulamentul (UE) nr. 1.084/2017 al Comisiei din 14 iunie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 651/2014 în ceea ce privește ajutoarele pentru infrastructurile portuare și aeroportuare, pragurile de notificare pentru ajutoarele pentru cultură și pentru conservarea patrimoniului, ajutoarele pentru infrastructurile sportive și pentru infrastructurile de agrement multifuncționale, precum și schemele de ajutoare regionale de exploatare pentru regiunile ultraperiferice și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 702/2014 în ceea ce privește calcularea costurilor eligibile, denumit în continuare *Regulament*;

b) Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului;

c) Decizia CE nr. C(2015)4823 din 9.07.2015 privind aprobarea Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020;

d) Decizia C(2018) 8.890 din 12.12.2018 de modificare a Deciziei de punere în aplicare C(2015) 4.823 de aprobare a anumitor elemente din Programul operațional „Infrastructură

mare” pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională și a Fondului de coeziune în temeiul obiectivului referitor la investițiile pentru creștere și locuri de muncă din România.

SECȚIUNEA a 3-a**Obiectivul și scopul schemei**

Art. 4. — Obiectivul prezentei scheme constă în acordarea de ajutoare de stat pentru realizarea de investiții în porturile maritime și interioare, precum și în terminalele intermodale/multimodale situate în alte locații decât în porturi, în vederea atingerii obiectivelor asumate de România în cadrul axelor prioritare 1 și 2 din cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014 —2020.

Art. 5. — (1) Prezenta schemă are ca scop:

a) modernizarea și dezvoltarea infrastructurii portuare în porturile românești maritime și interioare (fluviale);
b) modernizarea/dezvoltarea infrastructurii de acces în porturile românești maritime și interioare (fluviale);
c) activități de dragare în porturile românești maritime și interioare (fluviale);

d) construcția/modernizarea terminalelor intermodale și multimodale în locațiile prioritizate prin Master Planul General de Transport.

(2) Implementarea prezentei scheme va contribui la atingerea țintei de operare a 32,20 mil. tone/an de mărfuri pe căile navigabile interioare și a unui volum de 70.000 TEU prin terminale intermodale/multimodale, situate pe teritoriul României.

SECȚIUNEA a 4-a**Domeniul de aplicare**

Art. 6. — Schema de ajutor de stat se aplică pentru investițiile destinate construcției și modernizării terminalelor locale intermodale/multimodale, în conformitate cu prevederile art. 56 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014, cu modificările și completările ulterioare, și pentru modernizarea și dezvoltarea porturilor maritime și interioare din România, în condițiile art. 56b și art. 56c din Regulament.

SECȚIUNEA a 5-a**Definiții**

Art. 7. — În sensul prezentei scheme următorii termeni se definesc astfel:

a) *demararea lucrărilor* — înseamnă fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament cu caracter juridic obligatoriu de comandă pentru echipamente sau oricare alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, în funcție de care are loc primul. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, cum ar fi obținerea permiselor și realizarea studiilor de fezabilitate, nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor;

b) *profit din exploatare* — diferența dintre veniturile actualizate și valoarea actualizată a costurilor de exploatare pe durata de viață economică a investiției, în cazul în care această

diferență este pozitivă. Cheltuielile de exploatare includ costuri precum costurile cu personalul, materialele, serviciile contractate, comunicațiile, energia, întreținerea, chiria, administrația, dar exclud costurile de amortizare și costurile de finanțare în cazul în care acestea au fost acoperite de ajutoare pentru investiții. Actualizarea veniturilor și a costurilor de exploatare cu ajutorul unei rate de actualizare corespunzătoare permite realizarea unui profit rezonabil;

c) *infrastructură portuară* — infrastructura și instalațiile pentru furnizarea de servicii portuare legate de transport, cum ar fi danele utilizate pentru amararea navelor, pereții cheiurilor, debarcaderele și pontoanele plutitoare din zonele de maree, bazinele interne, rambleurile și terenurile recuperate din ape, infrastructura pentru combustibilii alternativi, infrastructura pentru colectarea deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură;

d) *suprastructură portuară* — amenajările de suprafață (cum ar fi cele de depozitare), echipamentele fixe (cum ar fi depozitele și clădirile terminalelor) și echipamentele mobile (cum ar fi macaralele), situate în port și destinate furnizării de servicii portuare în legătură cu transportul;

e) *infrastructură de acces* — orice tip de infrastructură necesară pentru a asigura accesul și intrarea utilizatorilor în porturile maritime sau interioare de pe uscat, de pe mare sau de pe un curs de apă, cum ar fi drumurile de acces, șinele de cale ferată, șenalele de acces și ecluzele;

f) *dragaj* — îndepărtarea sedimentelor de pe fundul căilor navigabile de acces la un port sau din cadrul portului, pentru a permite navelor să aibă acces la port, activități desfășurate în cursul unui an calendaristic;

g) *port* — o zonă de pământ și apă, constituită din infrastructura și echipamentele necesare pentru primirea navelor, încărcarea și descărcarea acestora, depozitarea mărfurilor, recepția și livrarea acestora și îmbarcarea și debarcarea pasagerilor, a echipajului și a altor persoane și din orice altă infrastructură de care operatorii de transport au nevoie în port;

h) *port maritim* — port destinat, în principal, primirii navelor maritime;

i) *port interior* — un port, altul decât un port maritim, destinat primirii navelor de navigație interioară;

j) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

— în cazul unei societăți comerciale cu răspundere limitată¹ (alta decât un IMM care există de cel mult trei ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris;

— în cazul unei societăți comerciale în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății² (alta decât un IMM care există de cel puțin trei ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate;

— atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

— atunci când întreprinderea a primit ajutor pentru salvare și nu a rambursat încă împrumutul sau nu a încetat garanția sau a primit ajutoare pentru restructurare și face încă obiectul unui plan de restructurare;

— în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii doi ani: 1. raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii este mai mare de 7,5; și 2. capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA se situează sub valoarea 1,0;

k) *data acordării ajutorului* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului în conformitate cu regimul juridic național aplicabil, respectiv data semnării contractului de finanțare;

l) *echivalent subvenție brută* — valoarea ajutorului în cazul în care acesta ar fi acordat sub formă de grant beneficiarului, înainte de orice deducere de impozit sau de orice altă taxă;

m) *furnizor de ajutor de stat* — MFE — Ministerul Fondurilor Europene;

n) *administrator al schemei* — Ministerul Transporturilor, prin Direcția generală organismul intermediar pentru transport;

o) *terminal intermodal/multimodal* — spațiu destinat activităților logistice în cadrul cărora se realizează transfer între mai multe moduri de transport, cum ar fi feroviar/rutier cu utilizarea inclusiv a unităților de transport intermodal;

p) *intensitatea ajutorului* — valoarea brută a ajutorului exprimată ca procent din costurile eligibile, înainte de deducerea impozitelor sau a altor taxe.

SECȚIUNEA a 6-a

Beneficiarii

SUBSECȚIUNEA 6.A

Beneficiarii investițiilor în infrastructura portuară

Art. 8. — (1) Potențialii beneficiari de ajutor de stat în cazul investițiilor în infrastructura portuară sunt:

a) companiile naționale care administrează infrastructura portuară definite conform legislației în vigoare;

b) alți administratori de infrastructură de transport naval, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) operatorii portuari privați;

d) autoritățile publice locale;

e) Ministerul Transporturilor, prin direcția de specialitate aferentă sectorului naval.

(2) În cazul în care beneficiarii desfășoară și alte activități, pe lângă cele menționate la alin. (1), trebuie să dovedească fie separarea activităților, fie o distincție între costuri, astfel încât activitățile realizate în sectoarele neeligibile potrivit Regulamentului să nu beneficieze de ajutoare de stat acordate în temeiul prezentei scheme.

Art. 9. — Beneficiarii vor depune proiecte individual sau în parteneriat.

¹ Se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar.

² Se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE.

SUBSECȚIUNEA 6.B

Beneficiarii investițiilor în infrastructura locală intermodală/multimodală

Art. 10. — (1) Potențialii beneficiari de ajutor de stat în cazul investițiilor în infrastructura locală intermodală/multimodală sunt: autoritățile locale sau regiile/serviciile care administrează terminalele intermodale/multimodale situate în locațiile prioritizate³ de Master Planul General de Transport al României.

(2) În cazul în care beneficiarii desfășoară și alte activități, pe lângă cele menționate la alin. (1), trebuie să dovedească fie separarea activităților, fie o distincție între costuri, astfel încât activitățile realizate în sectoarele neeligibile potrivit Regulamentului să nu beneficieze de ajutoare de stat acordate în temeiul prezentei scheme.

Art. 11. — Beneficiarii menționați la art. 10 alin. (1) vor depune proiecte individual.

SECȚIUNEA a 7-a

Condiții de eligibilitate a beneficiarilor

Art. 12. — Pentru a primi finanțare în cadrul schemei, beneficiarii trebuie să fie eligibili conform secțiunii a 6-a și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să nu fie întreprinderi în dificultate;

b) să nu facă obiectul unui ordin de recuperare emis în urma unei decizii anterioare a Comisiei Europene prin care un ajutor de care au beneficiat a fost declarat ilegal și incompatibil cu piața internă, cu excepția cazului în care acest ordin a fost executat sau ajutorul a fost rambursat, inclusiv dobânzile aferente;

c) și-au îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat și bugetului local în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România;

d) reprezentantul legal nu a suferit condamnări definitive din cauza unei conduite profesionale îndreptate împotriva legii, decizie formulată de o autoritate de judecată ce are forță de lucru judecat;

e) nu au fost subiectul unei judecăți de tip lucru judecat pentru fraudă, corupție, implicarea în organizații criminale sau în alte activități ilegale, în detrimentul intereselor financiare ale Comunității Europene;

e) reprezentantul legal al solicitantului nu este subiectul unui conflict de interese, astfel cum este definit în legislația națională;

f) solicitantul demonstrează capacitate de implementare (tehnică și administrativă);

g) solicitantul demonstrează capacitatea și asigurarea cofinanțării proiectului.

SECȚIUNEA a 8-a

Condiții de eligibilitate a proiectelor

Art. 13. — (1) Proiectul este implementat pe teritoriul României, în regiunile de dezvoltare: Vest, Nord-Vest, Nord-Est, Sud-Est, Sud, Sud-Vest, Centru.

(2) Proiectul trebuie să contribuie la realizarea obiectivelor menționate la secțiunea a 3-a din prezenta schemă.

(3) Infrastructura/Terenurile pe care se vor construi/extinde/reabilita investițiile este/sunt pusă/puse la dispoziția proiectului.

(4) Activitățile derulate în cadrul proiectului trebuie să respecte legislația națională/comunitară și regulile în domeniul egalității de șanse, dezvoltării durabile, achizițiilor publice (inclusiv dacă sunt incluse activități care au fost demarate anterior depunerii proiectului), informării și publicității și ajutorului de stat.

(5) Proiectul pentru care se solicită finanțare nu a mai beneficiat de finanțare din fonduri publice în ultimii 5 ani înainte de data depunerii cererii de finanțare, cu excepția studiilor preliminare (studii de fezabilitate, analiza geotopografică, studii de fezabilitate).

(6) Ajutorul de stat se acordă dacă are un efect stimulat. În acest sens, beneficiarul trebuie să depună o cerere de ajutor înainte de demararea lucrărilor la proiectul respectiv și să demonstreze, prin documentația depusă, îndeplinirea unuia sau mai multora dintre următoarele criterii:

a) o creștere substanțială a domeniului de aplicare a proiectului/activității ca urmare a acordării ajutorului;

b) o creștere substanțială a valorii totale a costurilor suportate de beneficiar pentru proiect/activitate ca urmare a acordării ajutorului;

c) o creștere substanțială a ritmului de finalizare a proiectului/activității în cauză.

(7) Infrastructura care beneficiază de ajutor trebuie să fie pusă la dispoziția utilizatorilor interesați în mod egal și nediscriminatoriu, în condițiile pieței.

(8) Proiectul îndeplinește și alte condiții specificate în apelul de proiecte și Ghidul solicitantului, care nu aduc atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

SECȚIUNEA a 9-a

Durata

Art. 14. — Prezenta schemă intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică până la data de 31 decembrie 2020, cu posibilitatea prelungirii până la 31 decembrie 2022, în condițiile respectării legislației naționale și europene în domeniul ajutorului de stat. Ajutoarele în cadrul schemei se pot plăti până la data de 31 decembrie 2023.

SECȚIUNEA a 10-a

Bugetul schemei și numărul estimat de beneficiari

SUBSECȚIUNEA 10.A

Bugetul schemei și numărul estimat de beneficiari pentru investițiile în infrastructura portuară

Art. 15. — (1) Bugetul total estimat al schemei alocat pentru investițiile în infrastructura portuară este de 729.950.000 euro (echivalent în lei) și reprezintă fonduri europene nerambursabile asigurate prin Fondul de coeziune (328.015.000 euro) și prin Fondul european de dezvoltare regională (292.442.500 euro) și fonduri de cofinanțare publică asigurate de la bugetul de stat/bugetul local (109.492.500 euro).

(2) Bugetul este defalcat pe ani astfel:

An	Defalcare pe ani (euro)
2018	44.297.005
2019	342.826.498
2020	342.826.497
Total	729.950.000

NOTĂ:

Sumele neutilizate într-un an vor fi reportate pentru anul viitor. Dacă proiectele depuse permit utilizarea sumelor din anii următori, bugetul este utilizat în avans. Bugetul schemei reflectă sumele alocate și include și sumele din supracontractare.

³ Acestea nu au legătură cu porturile maritime și interioare.

(3) Derularea operațiunilor financiare determinate de utilizarea fondurilor prevăzute la alin. (1) se face în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Numărul estimat de beneficiari de ajutor de stat pentru investițiile în infrastructura portuară în cadrul prezentei scheme este de 100.

SUBSECȚIUNEA 10.B

Bugetul schemei și numărul estimat de beneficiari pentru investițiile în infrastructura locală intermodală/multimodală

Art. 17. — (1) Bugetul schemei total estimat alocat pentru investițiile în infrastructura locală intermodală/multimodală este de 40.000.000 euro (echivalent în lei) și reprezintă fonduri europene nerambursabile asigurate prin Fondul european de dezvoltare regională (34.000.000 euro) și fonduri de cofinanțare publică asigurate de la bugetul de stat/bugetul local (6.000.000 euro).

(2) Bugetul este defalcat pe ani astfel:

An	Defalcare pe ani (euro)
2018	0
2019	21.217.327
2020	18.782.673
Total	40.000.000

NOTĂ:

Sumele neutilizate într-un an vor fi reportate pentru anul viitor. Dacă proiectele depuse permit utilizarea sumelor din anii următori, bugetul este utilizat în avans. Bugetul schemei reflectă sumele alocate și include și sumele din supracontractare.

(3) Derularea operațiunilor financiare determinate de utilizarea fondurilor prevăzute la alin. (1) se face în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Numărul estimat de beneficiari de ajutor de stat pentru investițiile în infrastructura locală intermodală/multimodală în cadrul prezentei scheme este de 4.

SECȚIUNEA a 11-a

Modalitatea de acordare a ajutorului de stat

Art. 19. — Ajutorul de stat se acordă sub formă de alocări financiare nerambursabile din fonduri comunitare și naționale.

SECȚIUNEA a 12-a

Valoarea maximă a finanțării nerambursabile (intensitatea ajutorului de stat)

SUBSECȚIUNEA 12.A

Valoarea maximă a finanțării nerambursabile (intensitatea ajutorului de stat) pentru investițiile în infrastructura portuară

Art. 20. — (1) În cadrul schemei, valoarea maximă a costurilor eligibile aferente unui proiect de investiții în porturi nu poate depăși:

a) pentru ajutoarele destinate unor porturi maritime: costuri eligibile de 130 milioane euro pe proiect sau 150 milioane euro

pe proiect într-un port maritim inclus în planul de activitate al unui coridor al rețelei centrale (TEN-T CORE), astfel cum se menționează la art. 47 din Regulamentul (UE) nr. 1.315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

b) pentru ajutoarele destinate unor porturi interioare (fluviale): costuri eligibile de 40 milioane euro pe proiect sau 50 milioane euro pe proiect într-un port interior inclus în planul de activitate al unui coridor al rețelei centrale, conform Regulamentului (UE) nr. 1.315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Intensitatea maximă a ajutorului de stat acordat în cadrul prezentei scheme pentru un proiect constând în construirea, înlocuirea sau modernizarea infrastructurii din porturile maritime nu poate depăși:

a) 100% din costurile eligibile, când costurile eligibile totale ale proiectului nu depășesc 20 milioane euro;

b) 90% din costurile eligibile, când costurile eligibile totale ale proiectului depășesc 20 milioane euro, dar nu depășesc 50 milioane euro;

c) 70% din costurile eligibile, când costurile eligibile totale ale proiectului depășesc 50 milioane euro, dar nu depășesc 130 milioane euro;

d) 70% din costurile eligibile, când costurile eligibile totale ale proiectului depășesc 50 milioane euro, dar nu depășesc 150 milioane euro pentru porturile maritime incluse în planul de activitate al unui coridor al rețelei centrale, astfel cum se menționează la art. 47 din Regulamentul (UE) nr. 1.315/2013.

(3) Intensitatea maximă a ajutoarelor pentru un proiect constând în construirea, înlocuirea sau modernizarea infrastructurii în porturi interioare, a celei de acces din zona portuară (maritim/intern) sau pentru dragajul din zona portuară (maritim/intern) nu poate fi mai mare de 100% din costurile eligibile și nu pot fi depășite limitele precizate la alin. (1).

(4) Valoarea ajutorului de stat acordat nu poate depăși diferența dintre costurile eligibile și profitul din exploatare aferent investiției sau dragajului. Profitul din exploatare se deduce din costurile eligibile ex-ante prin analiza financiară a proiectului⁴, în conformitate cu Regulamentul și prevederile relevante din Ghidul solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi.

(5) Pentru ajutoarele de investiții în porturile maritime care nu depășesc 5 milioane euro, respectiv 2 milioane euro în cazul porturilor interioare (fluviale), valoarea maximă a ajutorului poate fi stabilită la 80% din costurile eligibile, dacă acest mod de calcul este preferabil aplicării dispozițiilor alin. (2), (3) și (4).

(6) Diferența până la valoarea totală a proiectului se acoperă de către beneficiar, acesta trebuind să aducă o contribuție financiară la finanțarea costurilor eligibile, fie din resurse proprii, fie din surse atrase, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui ajutor public.

SUBSECȚIUNEA 12.B

Valoarea maximă a finanțării nerambursabile (intensitatea ajutorului de stat) pentru investițiile locale în infrastructura intermodală/multimodală

Art. 21. — (1) În cadrul schemei, valoarea maximă a ajutorului individual acordat unui beneficiar în cazul investițiilor în infrastructura locală intermodală/multimodală nu poate depăși 10.000.000 euro pe proiect, iar costurile totale ale proiectului nu vor depăși 20 milioane euro.

⁴ Deducerea ex-ante a profitului din exploatare din costurile eligibile se realizează pe baza unor estimări rezonabile sau prin intermediul unui mecanism de recuperare.

(2) Valoarea ajutorului nu trebuie să depășească diferența dintre costurile eligibile și profitul din exploatare aferent investiției. Profitul din exploatare se deduce din costurile eligibile ex ante, prin analiza financiară a proiectului⁴, în conformitate cu Regulamentul și prevederile relevante din Ghidul solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi.

(3) Diferența până la valoarea totală a proiectului se acoperă de către beneficiar, acesta trebuind să aducă o contribuție financiară la finanțarea costurilor eligibile, fie din resurse proprii, fie din surse atrase, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui ajutor public.

SECȚIUNEA a 13-a

Costuri eligibile

SUBSECȚIUNEA 13.A

Costurile eligibile pentru investițiile în infrastructura portuară, infrastructura de acces și dragaj

Art. 22. — (1) În cazul investițiilor în infrastructura portuară, infrastructura de acces și dragaj, costuri eligibile sunt costurile de investiție, inclusiv costurile de planificare pentru:

- a) construirea sau modernizarea/dezvoltarea infrastructurii portuare maritime și interioare (fluvială);
- b) construirea sau modernizarea/dezvoltarea infrastructurii de acces în zona portuară maritimă și interioară (fluvială);
- c) activitățile de dragaj desfășurate în cursul unui an calendaristic.

(2) În cazul investițiilor în porturi nu sunt eligibile costurile de investiție referitoare la activități care nu sunt legate de transporturi, inclusiv instalații de producție industrială care funcționează în perimetrul portului, birouri sau magazine, și nici costurile pentru suprastructuri.

(3) Condițiile de eligibilitate de la alin. (1) și (2) se cumulează cu cele specifice cuprinse în Ghidul solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi, fără a aduce atingere reglementărilor în materie de ajutor de stat.

SUBSECȚIUNEA 13.B

Costurile eligibile pentru investițiile în infrastructura locală intermodală/multimodală

Art. 23. — (1) În cazul investițiilor în infrastructura locală intermodală/multimodală, costurile eligibile sunt costurile de investiții în active fixe corporale și necorporale privind construirea sau modernizarea/dezvoltarea terminalelor intermodale.

(2) Condițiile de eligibilitate de la alin. (1) se cumulează cu cele specifice cuprinse în Ghidul solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi, fără a aduce atingere reglementărilor în materie de ajutor de stat.

SECȚIUNEA a 14-a

Reguli privind utilizarea infrastructurii portuare și infrastructurii locale intermodale/multimodale

Art. 24. — (1) Orice contract de concesiune sau de alt tip de încredințare către o parte terță pentru construirea, modernizarea, exploatarea sau închirierea infrastructurii portuare și intermodale/multimodale care beneficiază de ajutor se atribuie în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu, ținându-se seama în mod corespunzător de normele aplicabile în materie de achiziții publice la data încredințării.

(2) Durata contractelor de concesiune sau de alt tip de încredințare către o parte terță pentru închirierea sau exploatarea infrastructurii portuare și intermodale/multimodale care beneficiază de ajutor nu poate depăși perioada de care partea terță în cauză are nevoie, conform unor estimări rezonabile, pentru a-și recupera investițiile efectuate pentru exploatarea infrastructurii și pentru a obține o rentabilitate a capitalului investit, ținând seama de investițiile necesare pentru atingerea obiectivelor contractuale specifice.

(3) Infrastructura care beneficiază de ajutor de stat trebuie să fie pusă la dispoziția utilizatorilor interesați în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu.

(4) Prețul perceput pentru utilizarea infrastructurii sau pentru vânzarea acesteia trebuie să corespundă prețului pieței.

SECȚIUNEA a 15-a

Reguli privind cumulul ajutoarelor de stat

Art. 25. — Ajutoarele de stat acordate prin prezenta schemă pentru un anumit proiect specific se pot cumula cu alte ajutoare de stat, cu respectarea prevederilor din Ghidul solicitantului, atât timp cât nu se depășește nivelul maxim al intensității sau al pragului maxim al ajutorului ce poate fi acordat în baza acestei scheme.

SECȚIUNEA a 16-a

Modalitatea de derulare a schemei

Art. 26. — (1) Administratorul schemei de ajutor de stat lansează cererea de propuneri de proiecte, verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta schemă de ajutor de stat și a celor specificate în Ghidul solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi și, în cazul în care constată că acestea sunt îndeplinite, semnează contractele de finanțare cu beneficiarii de ajutor de stat.

(2) Procedura de implementare și derulare a schemei se desfășoară în conformitate cu prevederile Ghidului solicitantului aferent obiectivelor specifice 1.3 — Creșterea gradului de utilizare a căilor navigabile și a porturilor situate pe rețeaua TEN-T centrală și 2.4 — Creșterea volumului de mărfuri tranzitate prin terminale intermodale și porturi.

(3) Furnizorul va plăti ajutorul de stat ulterior semnării de către administratorul schemei a contractelor de finanțare cu beneficiarul respectiv.

Art. 27. — (1) Dacă se constată că beneficiarul nu a respectat condițiile de acordare prevăzute de prezenta schemă, furnizorul va proceda la sistarea/recuperarea, după caz, a ajutorului de stat în conformitate cu prevederile Ordonanței de

⁴ Deducerea ex-ante a profitului din exploatare din costurile eligibile se realizează pe baza unor estimări rezonabile sau prin intermediul unui mecanism de recuperare.

urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ajutorul de stat care trebuie rambursat sau recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății acestuia până la data recuperării sau a rambursării integrale. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.589/2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

SECȚIUNEA a 17-a

Reguli privind publicarea, informarea, raportarea și monitorizarea ajutoarelor de stat

Art. 28. — În vederea asigurării transparenței și a unui control eficient al ajutoarelor de stat, administratorul schemei aplică prevederile referitoare la procedura de informare și de avizare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. — După obținerea avizului Consiliului Concurenței, textul schemei, precum și actul normativ pentru aprobarea acesteia se publică integral pe pagina oficială de internet a Ministerului Transporturilor la adresa www.mt.ro și a Ministerului Fondurilor Europene la adresa www.fonduri-ue.ro.

Art. 30. — Administratorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței un rezumat al informațiilor referitoare la prezenta schemă, în forma prevăzută în anexa II a Regulamentului, în vederea înaintării Comisiei Europene în maximum 20 de zile lucrătoare de la adoptarea schemei.

Art. 31. — Beneficiarii sunt obligați să raporteze în conformitate cu prevederile contractului de finanțare stadiul realizării lucrărilor de investiții până la finalizarea proiectului, precum și să furnizeze alte informații suplimentare, la cererea furnizorului de ajutor de stat/administratorului schemei, prin transmiterea către acesta a formularului de raportare prevăzut în anexa la Ghidul solicitantului.

Art. 32. — Raportarea și monitorizarea ajutoarelor de stat acordate în baza prezentei scheme se realizează în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 28 iunie 2007.

Art. 33. — (1) Furnizorul de ajutor de stat/Administratorul schemei este obligat să păstreze toate informațiile referitoare la ajutoarele acordate în cadrul acesteia (documentele justificative aferente ajutorului de stat acordat), pentru o perioadă de 10 ani începând de la data acordării ultimului ajutor, dar nu mai puțin de o perioadă care expiră după 5 ani de la închiderea oficială sau parțială a Programului operațional Infrastructură mare, pentru a demonstra că sunt respectate toate condițiile de exceptare prevăzute de Regulament.

(2) Beneficiarul ajutorului de stat trebuie să păstreze, pentru o perioadă de minimum 10 ani fiscali de la data acordării ultimei alocări specifice, toate documentele referitoare la ajutorul de stat primit în cadrul schemei și să transmită furnizorului/administratorului acesteia sau Consiliului Concurenței, în termenele stabilite de aceștia, toate informațiile necesare pentru derularea procedurilor naționale și comunitare în domeniul ajutorului de stat.

Art. 34. — Pe baza unei cereri scrise, administratorul/furnizorul va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Consiliului Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor acestei scheme de ajutor de stat.

Art. 35. — Furnizorul are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, în formatul și în termenul prevăzut de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național.

Art. 36. — (1) Furnizorul sau, după caz, administratorul schemei are obligația, conform prevederilor art. 29 din Regulamentul privind Registrul ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016, de a încărca în Registrul electronic al ajutoarelor de stat acordate în România (RegAS) datele și informațiile referitoare la prezenta schemă de ajutor de stat într-un termen de maximum 5 (cinci) zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Contractele de finanțare, actele de acordare a ajutoarelor, plățile, obligațiile de recuperare a ajutoarelor și rambursarea efectivă a respectivelor obligații aferente acestei măsuri se vor încărca în RegAS în termen de maximum 7 (șapte) zile de la data semnării contractului/actului sau a publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, după caz, respectiv de la data instituirii plăților, a obligațiilor de recuperare sau a rambursării efective a respectivelor obligații.

Art. 37. — Administratorul schemei va asigura publicarea informațiilor pe site-ul Ministerului Transporturilor, conform art. 9 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat, privind fiecare ajutor individual acordat în cadrul schemei de ajutor de stat care depășește 500.000 euro.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

